

1. [**PŁATWA** *sb f*

A pl płaty.

Sł stp brak, Cn: płaty, Linde także XVII w.

Belka; tignum, trabes Cn: Naładzić wierzb [...] ná cztery kąty [...] / á miáfto ścian we śrzodku naładzić wżędy około wiśni [...] / á od onych wierzb fkráynich puścić płaty y wiązanie wżynić ná wierzchu / ktore dáchem przykryć. Cresc 1571 493 (Linde).

Synonimy: belka, lata, żerdź.

MN